

T.C.
GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ
İlahiyat Fakültesi'ne

Konu: Fakülte Vizyon ve Misyonu,
Fakülte ve Program Amaçları

İlahiyat Fakülteleri Türkiye Cumhuriyetinin kuruluş yıllarından günümüze kadar çok defa tahrip edilmek istenmiştir. Belli bir ideolojiye yönelik tanzim edilmek istenen İlahiyat Fakülteleri, kendi iç dinamiğini geliştirerek, yenileyerek ve en önemlisi daha iyi olana dönüştürerek Din Eğitimi ve Toplumda Dinin daha sağlıklı yaşanılır olmasında önemli faktör oynamıştır.

Hoca, öğrenci, memur veya sivil olarak gelen herkes için bir eğitim ocağı olan fakültemizde, üretilen bilginin üretilmesine aracılık eden hocaların da ilmî düzey ve kişilik özellikleri açısından yüksek nitelikli insanlar olmaları gerekir. İlim adamlarına düşen, ilmin zıyasını kendilerine rehber edinmeleri; din, dil, ırk ayrımı gözetmeksizin ilmi insanlığın hayrı için üretmeleri ve yerelden ulusala, ulusaldan evrensele açılan bir perspektifle ilmi yaymalarıdır. Bu anlamda Gaziantep Üniversitesi İlahiyat Fakültesi onlarca farklı ülkeden öğrenciyi bünyesinde barındırıyor olması bu ideallere aracılık etmesi açısından hazine değerindedir.

Fakültemiz dönem geçtikçe sayısal olarak belli bir doygunluğa ulaşıyor. Bu niceliği ilmî ve ahlakî anlamda niteliğe dönüştürmek için Millî Eğitim Bakanlığı, Diyanet İşleri Başkanlığı, İlahiyat Fakülteleri, medreseler ve sivil toplum kuruluşları tecrübesinin ortak ve somut çıktılara dönüşmesi gerekiyor. Bu anlamda hizmet veren paydaşlar, ortak akli faaliyete geçirecek organizasyonlar çerçevesinde süreklilik arz eden tarzda buluşmalar gerçekleştirmelidir.

İlahiyat Fakülteleri nitelikli bir ilmî müktesebata ve sağlam bir şahsiyete sahip, kendi değerlerine derin aidiyet bilinciyle bağlı talebeler yetiştirmelidir. Fakültelerin, sadece klasik dönem problemlerine değil, modernleşmenin ve küreselleşmenin getirdiği sorunlara da yoğunlaşması gerekir.

Yapılan organizasyonlar, farklı dil ve imkân çeşitliliği ile toplumla buluşturulmalıdır. Herkesi memnun eden buluşmaların yerini kapalı ve çözüm üreten oturumlar almalıdır.

Akademisyen-Öğrenci arasında ki ilişki sadece maddi menfaatler doğrultusunda değil Hoca-Talebe samimiyetinde ve bir dava bilinciyle gerçekleştirilmelidir.

Bu bilinçle;

- Kim olduğunu, nereden geldiğini, nereye gideceğini ve niçin çabaladığını bilen öğrenciler,
- Hayatın problemlerine ve genel dini olgulara karşı Kuran ve Sünnet'e dayalı bakış açısına sahip dürüst bireyler,

- Fikirlerini söylemekten çekinmeyen ve üretebilen öğrenciler,
- Tüm dini değerlere saygı duyan, ötekileştirmeyen aynı zamanda doğru ve yanlış ayırt edebilen bireyler,
- Öğretmenin rehber, öğrencinin merkezde olduğu çağdaş bir eğitim ortamında yetişmiş dışa dönük, sorunlara çözüm üretebilen ve aktif düşünme becerilerine sahip bireyler,
- İslam dininin sadece teorik bilgilerine sahip kişilikler değil aynı zamanda pratik davranış, ilke ve ahlakına sahip topluma örnek ve önder olabilecek sağlam şahsiyetler,
- Sorgulayan, eleştiren, her devirde yeni biçim ve araçlarla İslam'ı anlatma görevini benimsemiş, umursayan ve tembellikten uzak duran öğrenciler,
- Hayatı yalnızca din ve ibadet ile değil, çalışmalarında doğa ve insan bilimlerine de yer veren ve bunların birbirini tamamlayan olgular olduğunun farkında olan, geliştirmekten ve geliştirmekten geri durmayan bireyler,
- Sosyal sorumluluk projelerine katılan ve bu doğrultuda fakülteyi temsil edebilen öğrenciler,
- Araştırma, inceleme ve üretmede kaliteyi arttıracak bireyler yetiştirmek gibi örneklerle amaçlarımız zenginleştirilmelidir.

Yunus KEKLİKÇİ

29.06.2020

